DEN GUD SOM ER RIK

PÅ BARMHJERTIGHET

Vær så god og sitt. Jeg ble . . . eller begeistret da jeg kom inn og så broder Moore og alle dem her på plattformen, vennene som jeg har kjent i så mange år. Det er virkelig et privilegium å se dem her i kveld. Jeg føler meg litt liten når jeg står her og taler med slike teologer bak meg, og kanskje de vil korrigere meg når jeg tar feil. Jeg håper det.

2 Vi er veldig glade for å ha en bestemt person her i kveld, søster Rose. Vi kom ned . . . Jeg var sammen med broder Shores og assistenten hans i dag, på en liten lunsj. Og på vei ned, sa broder Williams at søster Rose var veldig syk. Og vi gikk inn for å se henne bare et øyeblikk, knelte ned. Og hun hadde en høy feber og var virkelig syk. Bare noen få ord i bønn, og Herren talte til oss og sa: "Hun kommer til å bli helbredet." Sa: "Hun vil være der i morgen kveld", sa de. Og her er hun i kveld, sitter rett her. Det er riktig.

3 Søster Rose, reis deg opp bare et øyeblikk, så at de . . . Vi er takknemlige til Herren. Hun var sengeliggende. Hun sa: "Djevelen bare slo meg helt ut. Jeg kom hit og ble helt knekt av dette," en slags halssykdom, og så videre. Men Herren har ført henne gjennom, så vi er glade for det. Takker vår kjære Herre!

4 Nå har vi hatt en underfull tid. Og i morgen kveld, så drar vi bort til Ramada. Og ikke glem det nå, det vil ikke være her i morgen kveld, det vil være på Ramada. Og stevnet begynner kvelden etter det. Må holde ut med meg en kveld til, vet dere.

5 Så i går kveld gikk jeg—jeg så langt utenfor timeplanen, at jeg ga meg selv et lite løfte, at jeg i begynnelsen av året, at jeg skal kutte ned på Budskapene, fra tre eller fire, fem timer, til kanskje rundt tretti eller førti minutter. Og som jeg fortalte dere i går kveld, kommenterte min kone meg på søndag, sa: "Du klarte det veldig bra." Så—så da, selvfølgelig måtte jeg komme i går kveld og ødelegge det, ser dere. Men jeg brukte femtifem minutter i stedet for tretti, i går kveld.

6 Da jeg kom ned i kveld, sa Billy: "Hva skal du tale om?"

7 Jeg sa: "Vel, jeg har skrevet ned noen få notater her, og noen Skriftsteder. Jeg vet ikke, noen av dem, fire eller fem forskjellige Budskap." Jeg sa: "Jeg kjenner det når jeg kommer ned dit og ser hva som skjer."

8 Sa: "Du lovet å be for alle de syke menneskene."

Jeg sa: "Ja, sir. Hvor mange kort har du?"

Sa: "To hundre."

Jeg sa: "Jeg bør begynne på dem i kveld."

9 Og han sa: "Nå, husk, du har bare femten minutter å tale på." Sa: "Du brukte opp resten i går kveld." Vi bør nok skynde oss, ikke sant?

10 Vel, vi ga dere et løfte, at vi ville be for de syke som hadde bønnekort, og vi er—vi er forpliktet til et løfte, selvfølgelig. Vi kan ikke få alle gjennom disse køene, og jeg kunne heller ikke klare å kalle dem ut som enkeltpersoner, ute i forsamlingen. Selv om Den Hellige Ånd ville gi meg det, klarer jeg—jeg det rett og slett ikke. Det er bare for mye for meg. Og, men vi kjenner til de tingene alle sammen. Vi vet at Gud fremdeles er Gud. Det er ikke det som helbreder. Det bygger bare tro, så vi skjønner at—at vi er i Hans Nærvær.

11 Og vi skal be for alle de syke menneskene i kveld, alle dem som har disse bønnekortene, til å bli bedt for. Og så i morgen kveld, borte på Ramada, vil vi prøve å gi ut noen flere og begynne å be for dem der borte, for jeg har fortsatt igjen i morgen kveld. Og jeg tror jeg har en kveld av stevnet, kanskje en frokost også. Det kommer an på hvordan ting blir.

12 Det er noen, en av talerne som ikke har kommet; ikke ennå i alle fall, tror jeg. Broder Humburg, eller er det . . . [En broder sier: "Amburgy."—Red.] Amburgy, Amburgy, Kash Amburgy. Så jeg—jeg sier det helt feil, det er det tyske navnet. Jeg—jeg antar at det er tysk. Så jeg må kanskje steppe inn, som vi sier, unnskyld uttrykket, for ham.

13 Så vi har virkelig hatt en fantastisk tid i Herren. Til dere alle, hvis det er noen fremmede her i kveld, er vi virkelig glade for å ha dere her, og stoler på at Herren vil velsigne dere. Jeg ber om at det ikke vil være noen syke mennesker i bygningen når vi drar i kveld, at vår Herre vil komme ned i Sin mektige kraft og helbrede alle som er syke og plagede.

14 Her for en stund siden, pleide jeg å ta inn enkeltpersoner til spesielle samtaler, noen av de vanskelige tilfellene som vi ikke klarte å løse. Så eskalerte det så raskt, at vi fikk, Herren fortsatte å velsigne det, til vi fikk tre eller fire hundre på venteliste, og så blir folk såret i følelsene sine fordi de må vente. Kanskje, med tiden vi hadde, måtte man kanskje vente ett år eller to, for å komme inn til det, ser dere, bare innimellom møtene, for å ta dem til samtalene. Og vi satt bare og ventet på Herren inntil Han fortalte oss helt nøyaktig hva det var.

15 Det er ingen tvil om at det er folk som sitter her i kveld, som har vært på disse spesielle samtalene. Er det? La oss se dere rekke opp hendene deres. På de spesielle samtalene. Ja, der sitter de, så, og vet at det er riktig. Vi bare venter og ser hva Herren vil si, hva saken . . . Og så måtte jeg slutte med det her for en stund siden. Jeg fortalte Billy at vi ikke kunne ha flere private samtaler.

16 Ser dere, jeg—jeg—jeg fylte nettopp tjuefem nylig, for andre gang, og er langt på vei mot tredje gang. Og så etter som du blir litt eldre, ja, så klarer du ikke, du . . . av en eller annen grunn klarer du ikke å henge med som du pleide. Skrittene dine blir kortere. Og—og, selvfølgelig, broder Moore vet ingenting om det ennå. Han . . . Jeg tror vi er omtrent på samme alder.

17 Men det har rent mye vann i havet siden du og jeg og broder Brown kom hit for første gang, med broder Outlaw og broder Garcia og broder Fuller. Jeg lurer på om disse mennene er her inne i kveld? Broder Garcia, broder Fuller, broder Outlaw, er de her? Rekk opp hendene deres hvis dere er det. Ja, der er broder Fuller, tror jeg, hvis jeg ikke tar feil. Broder Outlaw her borte. Broder Garcia, skjønt jeg—jeg tror at han reiste fra Phoenix. Jeg tror det er riktig. Han—han reiste fra Phoenix, og han er borte i California. Vel, det var virkelig en stor tid, og jeg tror fremdeles det samme Budskapet jeg hadde da: "Jesus Kristus den samme i går, i dag og for evig." Jeg antar at det er omtrent . . . Vel, Becky var en baby. Det er omtrent nitten år.

18 Og nå er hun ei stor, gammel, fet, stygg jente som sitter der ute et sted, nitten år gammel. Hvor er du, Becky? Du verden, hun vil la meg svi for det. Jeg husker at jeg bar henne inn på armen. Jeg hadde virkelig fått problemer om jeg skulle gjøre det i kveld.

19 Jeg husker borte i broder Garcias menighet en kveld, hun var en bitte liten frøken. Og jeg sa: "Vi har et internasjonalt møte i kveld." Jeg sa: "Jeg taler til spanjolene." Og jeg sa: "Min kone her er tysk." Jeg sa: "Jeg er en ire." Og jeg sa: "Og den lille datteren min er en indianer", og det var Becky.

20 Så da jeg gikk ut av bakdøren, var det en liten meksikansk jente der ute som sa: "Broder Branham!"

Sa: "Ja, kjære, hva vil du?"

Sa: "Synes du ikke babyen din er litt blek til å være en indianer?" Hun er blond, vet dere.

Og jeg sa: "Bare en indianer av væremåte."

21 Vel, vi er takknemlige for å være her igjen i kveld. Nå, før vi nærmer oss Ordet, la oss nærme oss Ham, for Han er Ordet. Når Ordet blir manifestert, er det Ham i deg.

22 Som vi tok for oss i går kveld i *Den motstridende sæd*, satte dere pris på det, Herrens velsignelse? Jeg—jeg satte virkelig pris på å formidle Budskapet til dere. Og vi ser hva frøene er.

23 Nå, er det et spesielt bønnebegjær i kveld, bare noe spesielt? Kanskje noen av dere som vil komme i denne bønnekøen, vil si: "Gud, vær nådig. Når jeg kommer for å bli bedt for, la troen min løftes opp til å møte betingelsene." Og—og kanskje noen har noen kjære som er syke, og lignende. Vil du bare rekke opp hånden din slik at Gud bare kan se ned og si . . . Nå hvis det . . . Dere vet ikke hvordan det får meg til å føle, når jeg ser det. Bare se på

behovene her inne! Forkynnerbrødre, bare se på det. Skjønner? Nå, hvis det får meg til å føle det slik, hva gjør det med vår Far? Ja visst.

La oss be nå.

24 Kjære Jesus, vi nærmer oss den store nådens Trone nå, gjennom dette Navnet som formår alt. "For det er ikke gitt noe annet Navn blant menneskene som vi kan bli frelst ved, uten ved dette Herren Jesu Navn." Og vi kommer i Hans Navn. Og vi ber, Himmelske Far, at Du vil ta imot oss, i kveld, som Dine troende barn. Og tilgi oss vår vantro, Herre. Hjelp den i kveld, slik at det kan skje at vi fullstendig vil tro ethvert Guds Ord i kveld, for alle tingene vi har behov for.

25 Du vet hva som ligger bak disse hendene som er løftet opp; det er sykdom, noen av dem har kanskje problemer i hjemmet, noen av dem økonomiske problemer, noen av dem er slitne, kanskje noen er frafalne, noen syndere. Hva enn behovet er, så har ingen fiende noe å stille opp mot Deg. Så vi ber, Herre, at—at i kveld, at vi vil innse at våre fiender, alle sammen, har blitt beseiret, til og med døden selv. Og at vi er mer enn seierherrer i Ham Som—Som elsket oss og ga Seg Selv for oss, har renset oss i Sitt Blod.

26 Vi ber, Herre, at all vantro, all tvil, all frustrasjon, alt som er ulikt Gud, vil flykte fra oss i kveld, så Den Hellige Ånd kan ha førsteplassen i våre hjerter. Må Han tale til oss på en mystisk måte. Må Han tale til oss i Sin Kraft. Må Han gjenreise de som er—er åndelig døde, bringe helsen tilbake til de som er syke og plagede, styrk de svake knær, de slappe hender som henger ned. Og må det bli en gledesstund.

27 Må det bryte fram i kveld, Herre, når vi drar fra dette stedet til Ramada Inn, og begynner ett av de største stevnene som noensinne har blitt holdt i denne byen. Herre, mens vi er samlet sammen og ber! Du sa: "Hvis folket som er kalt ved Mitt Navn, samler seg og ber, så vil Jeg høre fra Himmelen." Gud, vi ber om at dette vil skje i kveld.

28 Nå, Far, idet vil leser Ordet, ingen kan tolke Det utenom Deg, Du er Din Egen tolk, og vi ber om at Du vil tolke de tingene vi leser i kveld for oss. For vi ber om det i Jesu Navn. Amen.

29 Nå, hvis mange av dere liker å skrive ned Skriftstedene som en forkynner leser. Og jeg vil at dere skal, i kveld, hvis dere ønsker, slå opp i Efeserne.

30 Og jeg talte over Efeserne sist søndag, hvordan Josvas Bok var Det gamle testamentes Efeserbrev, og hvordan det var Gjenløsningsboken.

31 Og gjenløsning har to ulike deler: "komme ut av" og "tre inn i." Først må du komme ut. Noen mennesker ønsker å ha med seg verden inn; men du må komme ut av verden, for å tre inn

i Kristus. Du må komme ut av vantro, for å tre inn i tro. Det kan ikke stå én ting i veien for deg. For å virkelig ha ekte tro, må du fullstendig forlate alt som er i strid med Guds Ord, for å tre inn i tro.

32 Og det var Det gamle testamentes Efeserbrev, Josva. Der Moses representerte loven, kunne ikke frelse noen; men nåden kunne det, og her er *Josva* det samme ordet som Jesus: "Jehova-frelser."

33 Og nå, så finner vi ut av vi har kommet til ett nytt Efeserbrev, et nytt Efesos nå. Der hvor, i våre intellektuelle denominasjoner og så videre, og alle våre utdanningsprogrammer har kommet til sitt—sitt Jordan, derfor må vi ha et—et Efeserbrev igjen. Vi må ha en utgang, å "komme ut" og å "gå inn i", for Bortrykkelsen.

34 Nå skal vi lese fra det 2. kapitlet av Efeserne i kveld. Jeg sa det bare for at dere kunne finne fram stedet, eller gå til kapitlet.

> Dere, *og også dere gjorde Han levende, dere som var døde i overtredelser og* synd.
>
> *De som* dere *en gang vandret i, etter tidsånden i denne verden, etter fyrsten over luftens makt, den ånd som nå er virksom i* ulydighetens *barn.*
>
> *I disse levde også vi alle før i våre menneskelige lyster, og vi gjorde slik lystene og tankene ville. Vi var av naturen vredens barn som de andre.*
>
> *Men Gud er rik på barmhjertighet, og på grunn av sin store kjærlighet som Han elsket oss med,*
>
> *gjorde Han oss levende sammen med* Ham, *da vi var døde i* synd, eller, *gjorde oss levende sammen med Kristus, (av nåde* er dere *frelst.)*

35 Jeg ønsker å ta noe derfra, eller en del av verset, "men Gud", *Den Gud som er rik på barmhjertighet.*

36 Jeg vil at dere skal legge merke til profeten Paulus her, apostelen rettere sagt, som—som, hvordan han omtalte dette, der: "Dere gjorde Han levende, dere som en gang var døde. Dere gjorde Han levende, dere som en gang var døde, døde i synd og overtredelser; og vandrer etter verdens ting, kjødets lyster og gjorde det tankene ville. Har . . . "

37 Hva var årsaken til denne forandringen, ser dere? Og hva var årsaken til at, "de en gang var døde", deretter levendegjort? *Levendegjøre* betyr "gjort levende". Det ble en forandring, fra død til Liv. Det er ingenting, det er ingenting som kan skje med en person som er større, enn å gå fra døden til Livet. En mann, hvis han var døende, fysisk, og kunne bli helbredet fysisk, så ville det vært stort, men ingenting er så stort som når han er åndelig død, og Gud har levendegjort ham til Liv.

38 "Dere som en gang var døde." Dere var døde. Til og med mange her i kveld, kan se tilbake og vite at dere en gang var døde. Men hvorfor er dere ikke døde i kveld, som dere var da? Du fortjente å være slik, fordi du var en synder, "men Gud Som er rik på barmhjertighet." Det er saken, "Gud Som var rik." Alle disse tingene som vi var, "men Gud"! Det gjorde forandringen rett der, "Gud Som er rik på barmhjertighet"!

39 Åh, jeg er så glad for det, at Han er rik på barmhjertighet. Hvis Han bare var rik på penger, hvis Han bare var rik på materielle ting, noe Han er, men likevel er det største å være rik på barmhjertighet. Åh, for et stort ord det er, hvordan vi en gang var døde.

40 Og vi snakket her om kvelden om hvordan frøet må dø. Og alt rundt livsspiren må ikke bare dø, men råtne. Hvis det ikke råtner, kan det ikke leve. Og *råtne* er, "fullstendig tilintetgjort; det er borte." Og når vi kommer til det punktet at våre egne ideer og våre egne tanker er fullstendig borte, og det er råtnet bort fra oss, da kan livsspiren begynne å leve.

41 Nå—nå kan vi, kan jeg bare tilføye litt lære her, som jeg ikke . . . Hvis dere ikke tror det, ja vel. Det er helt i orden. Jeg tror det. Jeg tror at—at en mann, når han er født inn i denne verden, at når du er en liten baby, født inn i verden, kunne du ikke ha vært her uten å være i Guds forutvitenhet, fordi Han er uendelig, og Han vet alle ting. Og når den lille babyen er født inn i verden, er det noe i den babyen. Hvis han noensinne vil få Liv, så er det noe der inne, i det barnet da, som han blir klar over før eller senere. Det lille frøet er i ham. Nå, hvis du vil ta . . . Skriften sier dette klart og tydelig.

42 Nå, hvis du har Evig Liv i kveld, hvis du har Evig Liv, så har vi alltid eksistert, fordi det er bare én form for Evig Liv. Vi har alltid eksistert. Og grunnen til at vi eksisterte, er fordi vi er en del av Gud. Og Gud er det eneste som er Evig.

43 Og slik som Melkisedek mottok tiende fra Abraham, og det ble tilregnet oldebarnet hans, Levi, som ennå var i Abrahams lender; betalte tiende, for han var ennå i Abrahams lender da han møtte Melkisedek. Jeg ønsker å tale om det der borte på det andre stedet, en morgen. *Hvem er denne Melkisedek?* Nå, legg merke til det. Langt tilbake, visste Gud at denne gutten ville komme. Han visste alle ting.

44 Nå er vi en del av Gud. Du var alltid det. Du husker det ikke, for du var bare en attributt i Gud. Du var bare i Hans tanker. Selv navnet ditt, om det noensinne stod i Livets Bok, ble det skrevet der før verdens grunnleggelse. Han visste hva du var.

45 Jeg sier dette bare, ikke for å forvirre deg i læren, men for å rette opp i den, så vi kan komme oss bort fra denne frykten og redselen. Dere vet ikke hvem dere er. Du kommer ikke til å bli,

men nå er dere Guds sønner. Ser dere, dere har alltid vært Guds sønner. Skjønner?

46 For da Gud hadde deg i tankene Sine i begynnelsen, måtte du være, en del av deg, Livet ditt som er i deg nå, måtte være hos Gud før det. Vel, da Han, selv før Han ble manifestert her på jorden, før det var noe, unntatt Gud, var du en av Hans attributter. Han visste hva du ville hete. Han visste hvilken farge håret ditt ville ha. Han visste alt om deg. Det eneste som skjedde var da du, siden du er en synder . . .

47 Mange av dere kan—kan være med meg på denne tanken. Da du var en liten gutt, eller ei lita jente, gikk du rundt, og det var visse ting som bare ville, mens det ikke plaget de andre barna, virket det som om det var noe inni deg som ropte ut. Det var Gud et sted, selv om du var en synder. Husker dere det? Ja visst. Nå, hva var det? Det var den lille Livsformen inni deg da.

48 Og så etter en stund, hørte du Evangeliet. Kanskje du gikk i kirken, du valgte ut *denne* og *den*, og gikk fra denominasjon til denominasjon. Men en dag, siden du er en del av Gud, måtte du være en del av Ordet. Og da du hørte Ordet, visste du hvor du kom fra, du visste hva som var Sannheten. Du har alltid vært, frøet har alltid vært i deg. Ordet så Ordet som var i deg, som var før verdens grunnleggelse, så Ordet og du kom til Det.

49 Som den lille ørnehistorien min, om hvordan den lille ørnen ble klekket ut under en høne. Og den lille karen gikk sammen med kyllingene, han, høna klukket, og han forstod ikke klukkingen hennes. Og—og de små kyllingene, maten som de hadde på gårdsplassen, han—han forstod seg ikke på den, hvordan de gjorde det. Men det var noe i ham som virket å være annerledes enn kyllingene, fordi han var en ørn fra begynnelsen. Det er riktig. En dag kom mammaen hans og lette etter ham, og da han hørte ørneskriket, var det annerledes enn høneklukkingen.

50 Og det er slik det er med enhver gjenfødt troende. Du kan høre all teologien du vil, og all den menneskelagde selvmotsigelsen; men når det Ordet lyser opp der ute, så er det noe som griper tak, du kommer til Det. "Dere som en gang var døde i synd (det livet) har Han levendegjort." Det må være et Liv der som kan levendegjøres, først. Gud, ved Sin forutvitenhet, visste alle ting. Og vi var forutbestemt til å være Guds sønner og døtre. "Dere som en gang var døde i synd og overtredelser, der vi alle var en gang, men har Han levendegjort."

51 Se på Paulus, da Paulus var en stor teolog. Men da han stod ansikt til ansikt med det Ordet, Jesus, kom det til liv. Han kom til Liv med det samme, fordi han var bestemt til å være det. Det . . . Han var en del av Ordet; og da Ordet så Ordet, var det hans natur. All klukkingen fra hønene, i de ortodokse kirkene, hadde ingen virkning på ham; han hadde sett Ordet. Det var en

del av ham. Han var en ørn. Han var ikke en kylling; han var bare i hønsegården sammen med dem. Men han var en ørn fra begynnelsen.

52 Jeg hørte en lignende liten historie, jeg håper ikke den høres vanhellig ut, om en liten andunge som var født under en høne, en gang. Han kunne ikke forstå. En underlig liten kar, en raring, og han kunne ikke forstå seg på støvet og slikt. De lekte på gårdstunet. Men en dag ledet den gamle høna de små kyllingene ut bak låven, og han fikk lukten av vann. Vel, han satte av gårde mot vannet så fort han kunne. Hvorfor? Han hadde aldri vært i en dam før. Han hadde aldri vært i vannet. Men han var en and fra begynnelsen. Det eneste han måtte gjøre, var å komme til seg selv.

53 Det er det samme med den troende. Det er noe i ham, så når han møter Gud ansikt til ansikt, kommer han til seg selv. Det frøet er i ham, og det kommer til liv. Du store, det er riktig, og han flykter bort fra tingene av verden. De blir døde for ham. Du store, jeg husker, vi hadde alle et liv i disse tingene av verden, i fortiden. Men så snart vi fikk tak i den ekte Tingen, noe som gjorde oss levende, et lite frø som kom til Liv, da råtnet alle tingene av verden der og da. Vi hadde ikke noe mer begjær etter det.

54 "Den som er født av Gud, synder ikke. Tilbederen som en gang er renset, har ikke lenger noen bevissthet om synd, ikke noe mer begjær etter synd." Syndespørsmålet er over. Du blir en del av Gud, i Kristus. Kristus døde for å gjenløse deg.

55 Nå, bare tenk på alt vi hadde vært om det ikke hadde vært for Gud. Men Gud, i Sin rike barmhjertighet, hvordan Han har gjenløst oss i kveld! Hvor ville vi ha vært i kveld om det ikke hadde vært for Guds rike barmhjertighet mot oss?

56 En gang var verden så syndig, for menneskene hadde ført fordervelse inn over jorden, at Gud til og med angret på at Han i det hele tatt hadde skapt menneskene. Hele hodet var et sår i forråtnelse, hele kroppen, og Gud angret til og med på at Han hadde skapt et menneske. Derfor sa Han: "Jeg vil ødelegge menneskene som Jeg har skapt." Han ville ødelegge dem, fordi det er ikke annet enn fordervelse i ham.

57 Og hele menneskeslekten ville ha blitt utryddet på det tidspunktet, men Gud, rik på barmhjertighet, ville ikke la de uskyldige omkomme med de skyldige. Og Han gikk bort og tilveiebrakte en vei for de som ønsket å komme inn, som ønsket å gjøre det som var rett. Han laget en barmhjertighetens vei for de som ønsket barmhjertighet, og Han gjorde i stand en ark. Med andre ord, Han plasserte noen vinger på ørnene Sine, slik at de kunne fly over dommen og ikke drukne med kyllingene. Men Han—Han lagde en måte å unnslippe på, på Noahs tid. Dette

fikk Ham til å gjøre det, å tilveiebringe det, fordi Han var rik på barmhjertighet.

58 Men etter at Han hadde tilveiebrakt en vei for folket, og så avviste de det, nå, grunnen til at de avviste det, er fordi det ikke er noe der inne til å ta imot det. Det er ingenting som kan motta det. Moren min pleide å si: "Du kan ikke få blod fra en turnips, for det er ikke noe blod i en turnips." Så hvis det ikke er noe form for Liv der inne som kan motta Det, så kan Det ikke bli mottatt.

59 Det var derfor fariseerne kunne se Jesus rett inn i ansiktet og kalle Ham: "Beelsebul", fordi det var ingenting i dem som kunne ta imot Ham. "Men alle Faderen har gitt Meg", sa Han, "vil komme til Meg". Det—det vil bli presentert på en eller annen måte.

60 Du kan snakke med mennesker på gaten noen ganger, snakke til dem om Herren, de ler deg rett opp i ansiktet. Vel, vi må gjøre det likevel. Men hør: "Det er ingen som kan komme til Meg uten at Min Far drar ham først." Gud må være den som drar. Det må være et Liv der. "Og alle som Han har gitt Meg, vil komme til Meg."

61 Han banet en vei for de som ønsker å bli gjenløst. Han banet en vei for de som ønsker å bli helbredet. Og så fordi Han gjorde dette, gjør det Ham rik på barmhjertighet, slik Han alltid har vært rik på barmhjertighet. Det må være, hvis du avviser Dette, er det ikke noe annet igjen enn Dommen, fordi synd må bli dømt.

62 Farao, da han gikk ut i havet som en etterligner, tenkte han at han kunne gå ut slik som Moses gjorde. Moses med sin hær, og Farao med sin hær, begge to skulle ha omkommet i havet, så det ut til. Men Gud, rik på barmhjertighet, lagde en redningsvei for hebreerbarna, (hvorfor?) fordi de fulgte sin plikt, de fulgte Ordet.

63 Nå, det er den eneste måten å oppnå barmhjertighet på, er å følge instruksjonene som Gud har gitt oss å følge. Det er den eneste måten Han kan vise barmhjertighet på, er når vi følger det Han sa vi skulle gjøre.

64 Som den lille debatten for ikke lenge siden, med en forkynner som sa at jeg lærte en apostolisk Lære i denne tid. Jeg tror jeg snakket om det for en kveld eller to siden, eller en gang, om hvordan han sa: "Du prøver å innføre en apostolisk Lære i denne tidsalderen." Han sa: "Den apostoliske tidsalderen opphørte med apostlene."

Og jeg spurte ham: "Vel, tror du Ordet?"

Han sa: "Ja."

65 Jeg sa: "Åpenbaringen 22,18 sier at: 'Hver den som tar ett Ord bort fra Dette, eller legger ett ord til Det', ikke bare to ord; ett Ord, tar bort ett Ord."

Sa: "Jeg tror det."

66 Jeg sa: "Da kan jeg fortelle deg hvor den apostoliske tidsalderen begynte, de apostoliske Velsignelsene ble gitt til Menigheten; så kan du fortelle meg hvor Gud tok det bort fra Menigheten, ut fra Ordet. Du kan ikke gjøre det; det er ikke der." Jeg sa: "Husk nå, at Peter, på Pinsefestens Dag, han introduserte den apostoliske tidsalderen. Og han bød dem alle å: 'Omvende seg, og la seg døpe i Jesu Kristi Navn til syndenes tilgivelse, og dere skal motta Den Hellige Ånds gave. For løftet er til dere og til deres barn, og dem som er langt borte, så mange som Herren vår Gud vil kalle til Seg.'"

67 Nå, hvis du ønsker å høre på klukkingen til en eller annen denominell høne, og leve der ute i verdens ting, så viser det bare at noe er galt. Fordi, Det er Ordet. "Den som vil, kan komme." Og hvis du har en vilje, skulle du komme. Men hvis du ikke har noen vilje, så er du i en trist forfatning. Men hvis du har en vilje til å komme, kom og følg Guds oppskrift!

68 Og Han unnlater aldri å oppfylle det Han lovet. Jeg var en gang ung, og nå er jeg gammel, jeg har aldri sett Ham svikte i Sitt Ord. Fordi, Han kan gjøre alt annet enn å svikte. Han kan ikke svikte. Gud kan ikke. Det er umulig for Gud å svikte og forbli Gud. Han må, for å gjøre det.

69 Nå, Faraos hær prøvde å etterligne, fordi de var ikke kalt, og de hadde ikke det Livet. Inn i . . . Løftet var ikke gitt til Farao. Løftet om et løftesland var ikke gitt ham.

70 Og en etterligner som prøver å følge en ekte troende, som er kalt til det, bare gjør det til latter. Det er det som er problemet med vårt religiøse system i dag, er for mange mennesker som prøver å etterligne Den Hellige Ånd, for mange mennesker som prøver å etterligne dåpen, for mange mennesker som prøver å etterligne den apostoliske tidsalderen. Det er for troende og det alene. Gud har tilveiebrakt en vei, rik på barmhjertighet, så Hans barn ikke ville gå til grunne. Han har tilveiebrakt en vei for dem.

71 Nå, Farao som prøvde å forfølge dem videre, han druknet i det samme vannet som frelste Moses og gruppen hans. Nå, Moses druknet ikke, fordi Gud er rik på barmhjertighet mot dem som følger Hans tilveiebrakte vei. Amen.

72 Kan dere se hva jeg mener? At, i kveld, folk som ikke tror på Guddommelig helbredelse, folk som ikke tror på dåpen i Den Hellige Ånd, hvordan kan de få noe? Gud er rik på barmhjertighet mot de som vil følge etter Ham; ikke etter en trosbekjennelse, men etter Gud.

73 Gud er Ordet, og Det ble kjød og tok bolig iblant oss, nå, slik at Han kan bringe fram de andre attributtene til Gud. Kroppen, Jesus, var Guds kropp, en attributt. Moses så Ham gå forbi, ryggen Hans; ingen hadde sett Hans ansikt. Men nå har vi sett Ham, vi har skuet Ham, sett Ham som Offeret. Nå, ser dere, Han

var en attributt av Gud, som ble vist fram, Ordet. Det var det Han var.

74 Og når en troende kommer til Gud, blir han Guds attributt av Hans Ord, han blir brukt til å manifestere Ordet som er lovet for den tiden. Skjønner? Det er riktig. Gud, som er rik på barmhjertighet, har aldri etterlatt oss uten et vitnesbyrd. Han er rik på barmhjertighet.

75 Vi ser nå at Gud var så barmhjertig mot Moses der ute i det døde havet, ute i Rødehavet der ute, rettere sagt. Så da Han sa her, i 2. Mosebok 19,4, sa Han: "Jeg bar dere bort på ørnevinger, førte dere til Meg Selv. Bar dem på ørnevinger og førte dere til Meg Selv!" Det var andre menn midt på havet der ute, også, som prøvde å etterligne. Men hva? "Han bar dem på ørnevinger."

76 Nå, Gud sammenligner alltid profetene Sine med ørner. Og hva var det? Moses var Hans budbærer. Og de fulgte Moses, og det var ørnevingene som de ble båret på, fordi han bar på Guds budskap. Og folket fulgte det. De fulgte Gud idet de fulgte Moses med Hans budskap om utfrielse. Og Bibelen sier at: "Han, de omkom ikke sammen med de som ikke trodde." For, Gud var rik på barmhjertighet mot dem, fordi de fulgte Hans bud. Gud vil at vi skal følge Hans bud.

77 Vi kunne si det samme om Kora og om Datan og gjengen deres med vantro, da de prøvde å etterligne. De prøvde å tilføre noe i Guds program. De likte ikke et enmanns-program. De likte ikke det. De måtte ha noe å gjøre. Kora sa: "Ja, det er flere hellige menn enn deg, Moses. Du oppfører deg som du er den eneste stranda på . . . den eneste steinen på stranda, rettere sagt." Og sa: "Jeg—jeg . . . du burde ikke gjøre det. Og det er flere menn her."

78 Og Moses visste at han skulle føre disse barna over til løfteslandet, fordi løftet var gitt til ham. Og han måtte lede dem til løfteslandet.

79 Og i dag er Den Hellige Ånd her for å stadfeste Guds Ord, og det er ørnevingene som skal bære oss; ikke en eller annen menneskelagd teologi. Men vi skal bli båret til Løfteslandet på ørnevinger.

80 Og her skulle de samle en flokk med kyllinger der ute, tenkte Kora, vet dere, for å komme å etterligne denne, ørnen. Og da de gjorde det, sa Gud: "Skill deg fra dem", og Han slukte opp verden. Han ville ha slukt opp alt sammen, hele skapningen, men Gud var rik på barmhjertighet mot dem som prøver å følge Hans Ord. Alltid, Gud er rik på barmhjertighet. Mange av dem tok parti med Moses, og Gud åpnet opp jorden og slukte de vantro. Han, de—de vantro vil alltid omkomme.

81 De som ikke trodde, selv om de kom ut og vandret en stund, men, de, Jesus sa: "De er alle sammen døde." *Døde* er "tilintetgjørelse". De er døde. Bare tenk på dem. De kom ut,

hadde sett Guds mirakler, hadde sett Guds mektige hånd, gledet seg over mannaen; og gikk ut der og hørte på en mann som het Bileam, som forvrengte Guds vei, ved sin lære som var i strid med Ordet: "Vi er alle brødre, så la oss alle bare komme sammen."

82 Det er et nytt Bileam-system som tar form i dag: "La oss alle komme sammen." Det vil ikke fungere. La oss vandre med Ørnen, Jehova Ørn. Dere er ørneunger.

83 Det var bare tre som ble frelst ut av hele gruppen; Moses, Kaleb og Josva. Resten av dem gikk til grunne i ørkenen; Jesus sa det, i Johannes det 6. kapitlet. For Gud i barmhjertighet, ikke ville la dem omkomme, med resten av de vantro. De døde alle sammen der i ørkenen, og de er døde. Gud frelste Moses og de troende ørnene, fordi de hadde respekt for Hans Ord.

84 Og i dag, venn, er den eneste måten vi kan finne nåde hos Gud; Gud er rik på barmhjertighet i dag, men vi må respektere det Han sa om det. Du kan ikke bare ta hva noen andre sa. Du må ta hva Gud sa. Han sa: "La ethvert menneskes ord være en løgn og Mine sanne."

85 I dag blir vi fortalt at: "Alt du trenger å gjøre", på mange steder, "er å bli medlem av kirken, ha en trosbekjennelse eller noe lignende; eller si en bønn, eller sette navnet ditt i en bok, eller bli bestenket eller døpt på en bestemt måte, eller noe lignende. Det er alt du trenger å gjøre." Men det er feil.

86 For å være en Guds ørn, må du følge Ordet, dag etter dag. Du må fortsette å mate deg med Ordet.

87 Nå, etter dette ser vi at de knurrer igjen, svekket i troen, etter at Gud hadde vist dem barmhjertighet. Og vi ser at de knurrer mot Gud, og da de gjorde det, døde de av slangebitt. Vel, de fortjente det. Det gjorde de sannelig. Enhver som tok feil av Guds Ord og gjorde disse tingene som de gjorde, de fortjente å dø. Hver og en av dem ønsket, fortjente å dø i ørkenen.

88 Men da de ble så syke at ikke engang doktor Moses og noen av dem kunne gjøre noe med det, og de døde i tusentall; men Gud, rik på barmhjertighet, Han lagde en redningsvei for dem som ville tro Ham. Han lagde en motgift for det, ved å sette opp en messingslange. Gud i Sin rike . . . Gud lagde en redningsvei slik at Hans troende barn kunne bli helbredet.

89 Gud er interessert i alt som er galt, alt som du tar del i. I alle perioder av livet, er Gud interessert i deg. Du er Hans barn, og Han er rik på barmhjertighet. Han ønsker å hjelpe deg.

90 Folket syndet senere, ved å ta det samme som Gud hadde gjort til en forsoning for dem, ved messingslangen, som symboliserte at synden allerede var dømt, og de forgudet den gaven. Og de syndet igjen. "Gud vil ikke dele Sin ære med noen." Derfor kan vi ikke ha to, tre, fire guder. Det er bare én Gud. Han vil ikke dele Sin ære med noe annet. Han er Gud, alene, ser dere;

så som hedningene har mange guder. Vi har den ene Gud, og Han vil ikke dele Sin ære med noen annen, heller ikke vil Han la noe være en avgud foran Ham. Selv om Han hadde gitt en forsoning for folket, og det var Guds Ord, det var riktig; men da de begynte å forgude det, så kom de i vanskeligheter.

91 Nå, jeg tror at det er akkurat det samme som har skjedd i våre menighetstider. Gud sendte oss budskapet til Martin Luther med hans budskap, John Wesley, pinsebudskapet, men hva gjorde vi med det? Nøyaktig det samme som de gjorde med messingslangen, vi gjorde det til en avgud: "Jeg tilhører *dette*, og jeg tilhører *det*." Ser dere, du tilhører noe uten oppriktigheten som hører med til sann gudelig tilbedelse av Ordet.

92 Hva skjedde? Bibelen, vi blir fortalt i Bibelen at: "Profeten tok avguden og ødela den." Halleluja!

93 Det vi trenger på scenen i dag, er en profet som vil ødelegge denominasjonenes avgud, som tror de kommer til Himmelen ved å tilhøre en eller annen trosbekjennelse eller en denominasjon; trenger å bli ødelagt og brent opp, kastet bort. Gud er full av barmhjertighet. Han er rik på barmhjertighet. I den tid da vi alle ville ha vært i mørkets kaos der ute, men Gud, rik på barmhjertighet, har sendt oss den virkelige, ekte Hellige Ånd, med Sin Egen tolkning av Det, rett her i bygningen hver kveld. Gud, rik på Sin barmhjertighet, hvor underfull vi ser at Han er! Ja, sir.

94 Nå, alt de trodde de kunne gjøre, var å bare gå til denne slangen, eller denne lille tingen som Gud hadde lagd der ute, hadde fått Moses til å lage og hengt på en stang, og de kunne bli helbredet uten noen oppriktighet. De bare stod og kikket på det. Og de begynte å forgude den, og Gud sendte en profet og ødela den.

95 Nå, alle som nektet å se på den slangen i ørkenen, de omkom. Nå lager Gud en vei, men hvis du nekter å se på den, hvis du vil sitte på gjerdet, hvis du vil holde fast på en trosbekjennelse og nekter å se rett inn i Ordet og se om Det er rett eller ikke; alle som nektet å se, de omkom. Og Gud er en Gud som aldri forandrer Seg. Og alle som nektet å se, omkom. På samme måte er det i dag.

96 Så syndet folket senere, og som de alltid har gjort, og lagde en avgud ut av—ut av den, gjorde den til en—en—en . . . bli, prøvde å bli helbredet uten oppriktighet, og de "tilhørte noe", og slik vi holder på i dag. Og nå ser vi da, forskjellen på det, var, at Gud . . .

97 Det var en god forsoning og et godt tegn for den tiden. Den tiden, var det helt i orden. Men det skulle bare være for den tiden, for den reisen. Det er alt det vil fungere for, *den* reisen.

98 Og budskapet som Martin Luther brakte, om rettferdiggjørelse, var helt i orden for Luthers tidsalder. Det var så langt det gikk.

99 Helliggjørelse var fint i Wesleys tidsalder. Det var så langt som det gikk.

100 Så kom vi inn i pinsens tidsalder. Og restaurasjonen av gavene er en veldig fin ting, det var fint i tidsalderen, men vi går forbi den nå. Vi er forbi den, så sikkert som bare det. Vi er nødt til å komme forbi dette, fordi vi har gjort det samme med det, som de gjorde tidligere, gjort det til en avgud. "Jeg tilhører *denne* grenen av det, jeg tilhører *den* grenen av det."

101 Gud vil sende noen som vil knuse det og rive det i stykker, og stadfeste Hans Ord, det fulle Ordet. Merk dere det. Priset være Gud! Nå ser vi at det er sant. Gud, rik i Sin barmhjertighet!

102 Så da profeten ødela dette, etterlot den dem uten tegn på helbredelse, forsoning, fordi avguden deres var ødelagt. Men Gud, rik på barmhjertighet, lagde en ny til dem. Og hvordan gjorde Han det? Han rørte opp vannet i dammen ved tempelet, og mange kom og ble helbredet, ved å gå ned i dette vannet. Jesus kom ned til denne samme dammen og så en mann som hadde ligget der i en årrekke, og ventet på at vannet skulle bli rørt opp. Ser dere Gud, rik på barmhjertighet! Selv om de gjorde det til en avgud, selv om profeten måtte rive det ned, laget Gud en annen vei for dem, fordi Han er rik på barmhjertighet. Han vil at de skal bli helbredet, og Han lagde en vei for deres helbredelse.

103 Nå, så fortsatte det videre, verden ble mer syndig og mer syndig hele tiden. Og til slutt ble verden så syndig at Gud kunne ha ødelagt den, Han sa i Malaki 4, "så Jeg ikke skal komme og lyse jorden i bann." Han kunne ha gjort det; bare spørsmålet.

104 Men så sendte Gud, som er rik på barmhjertighet, en Frelser, Jesus Kristus. Han sendte Jesus til å være både Frelser og helbreder. For Han sa: "Som Moses løftet opp messingslangen i ørkenen, slik må Menneskesønnen bli løftet opp", med det samme formålet. Han, forsoningen, det er det vi kan gjøre krav på, ikke noe annet enn forsoningen. Det Jesus kjøpte med Sitt Blod, det er det vi kan gjøre krav på. Og Bibelen sier: "Han ble såret for våre overtredelser, Han ble knust for våre misgjerninger, straffen lå på Ham, for at vi skulle ha fred, og ved Hans sår har vi fått legedom." Det er det vi kan kreve, fordi det er det forsoningen som vi står for, tilveiebrakte for oss. Gud, rik på barmhjertighet!

105 Dette skulle være en Evig forsoning, fordi Han Selv kom. Gud kom Selv, i syndig kjøds skikkelse, for å gjøre en—en—en—en Evig forsoning; og led i kjødet og gjorde forsoningen; og vendte tilbake i form av Den Hellige Ånd, for å stadfeste forsoningen. Der ingen messingslange eller noe opprørt vann kunne gjøre det, alt sammen pekte mot den fullkomne Forsoningen. Gud, rik i Sin barmhjertighet, har gjort dette.

106 Nå, i dag, da det er denne tiden vi lever i, har vi kommet gjennom disse menighetstidene og forklart alt bort fra Det. Vår

tids teologer har for lenge siden mistet den siden av Det. De forklarer Det helt bort, til en annen tid, en annen tidsalder, noe annet noe, langt tilbake, for lenge siden. Og Guddommelig helbredelse var så og si en saga blott, fant knapt noen som ville tro på det. De gjorde narr av det. For ikke mer enn tjue år siden, gjorde de narr av det. Pinsevennene hadde praktisk talt kommet bort fra det. De begynte i de tidlige tider, men kom bort fra det.

107 Se hva de gjorde. Nå har de gått seg vill i denominasjonene, farer ut for å lage seg en trosbekjennelse hver, og så videre. Men, i stedet for å ta imot Lyset, da Lyset kom inn; organiserte de seg og lagde seg trosbekjennelser, hver og en kom og lagde seg en doktrine og holdt seg til den doktrinen. Og så ble de så opptatt av dette at Den Hellige Ånd ikke kunne komme inn i menigheten. De ble bare til en ny avgud, som en messingslange, det ble en—en avgudsdyrkelse. Alle sa: "Jeg tilhører *dette*, og jeg tilhører *det*." Det var en avgudsdyrkelse. For et kaos vi var i, i endens tid.

108 Men Gud, rik i Sin barmhjertighet, har sendt Den Hellige Ånd tilbake over oss, og stadfester Sitt Ord i kveld slik Han lovet Han ville gjøre. Gud lovet Han ville gjøre disse tingene. Se hva Han gjorde!

109 Se hva Han gjorde, nå kan vi se hvordan Han lovet hver tidsalder at en bestemt ting ville skje. Og vi finner ut at det skjedde nøyaktig slik som det, som Han sa Han ville gjøre, fordi Han er rik i Sin barmhjertighet, til alltid å være nådig til å oppfylle ethvert Ord som Han har lovet. Han må gjøre det, og alltid, for å forbli Gud. Alltid gjør Han dette, Hans Ord blir alltid oppfylt i Sin tid. Hans frø som Han har sådd i jorden. Hva gjorde Han? Han la det her i Ordet, og det er et frø. Og hver gang tidsalderen kommer, modnes frøet, og så kommer en reformator fram. Og Han lovet det, og det gjør det.

110 Nå, vi fortjente ikke disse tingene. Vi fortjente ikke disse velsignelsene fra Gud, for vi hadde gått ut etter tingene av verden, gått i Kains villfarelse. Kain bygde et fint alter og en fin kirke, og satte blomster på det og trodde det var nøyaktig hva det var: "Det var en haug med epler eller pærer eller granatepler, eller hva enn det var", som faren og morens hans hadde spist i Edens hage, som drev dem ut. Og så ofret han det tilbake til Gud, og Gud forkastet det.

111 "Men ved tro bar Abel fram for Gud et mye bedre offer enn Kain bar fram."

112 Og i dag, sier Bibelen i Judas' brev, at: "De har gått inn på Kains vei; gått til grunne ved Korahs opprør." Ser dere, "gått inn på Kains vei", bygger altere, bygger kirker, denominasjoner, pynter det fint, stort, flere medlemmer enn resten av dem; tar inn ting, hva som helst som kommer og som hoppet opp og ned, eller håndhilste eller ble døpt på en bestemt måte, eller talte i tunger, eller løp opp og ned på gulvet, de satte navnet deres i boken. Det

er riktig. Og så vender de seg mot den Ekte Sannheten som blir forkynt og fornekter Den. Hvordan kan det være slik? Se for et kaos vi var i! Merk dere det.

113 Og Bibelen sier: "Og de har gått inn på Bileams vei og gått til grunne ved Korahs opprør." Gikk til grunne ved opprør! Hva var Korahs opprør? "Vel, tror du at du er den eneste hellige mannen? Ja, Gud er . . . Vi er alle sammen hellige. Hele menigheten er bra. Alle . . . Vi burde alle komme sammen, det er det vi burde gjøre." Det var der de gikk til grunne, det. Og vi fortjente det sannelig. Vi fortjente å bli det.

114 Men Gud, rik på barmhjertighet, har dratt oss ut av det kaoset og latt oss se det før det kommer hit. Rik i Sin barmhjertighet og sendte oss en vekkelse med Guddommelig helbredelse igjen, og Guds Kraft kom på ny. Ifølge historien har ingen vekkelse noensinne vart over tre år. Denne vekkelsen har pågått i femten år, og ilden har brent igjen og igjen over hele verden. Hvorfor, fordi vi fortjente det? Gud, rik i Sin barmhjertighet, ikke fordi vi ønsket det, eller fordi vi fortjente det, rettere sagt. Bare tenk på hva det har gjort!

115 Jeg tenker på en av søstrene deres rett her i Phoenix, som mange av dere kjenner, fru Hattie Waldrop, hun hadde kreft i hjertet. Og hun var i bønnekøen her oppe da broder Moore og jeg var her første gang, for omtrent femten, atten år siden. Og hun var døende, med kreft i hjertet, og hun skulle ha vært død for lenge siden. Men Gud, rik på barmhjertighet, sendte Sin Kraft over henne. Og Han reddet livet hennes, og hun lever i dag. Gud rik på barmhjertighet!

116 Kongressmedlem Upshaw, en stor mann. Jeg tror han var presidenten eller noe, for Baptist, Southern Baptist Convention en gang, eller visepresident eller noe. Han hadde gjort alt. Han var en god mann. Han gjorde alt han kunne gjøre. Han hadde vært hos alle slags leger. Ingen kunne gjøre noe for ham. Han var vanfør. Forkynnere hadde bedt for ham. Litervis av olje var blitt øst over hodet hans, salvet, av ulike forkynnere overalt.

117 En kveld, Los Angeles, California, gikk opp til talerstolen, og så en rekke rullestoler, kanskje to eller tre ganger så mange som det er her nå, oppover og nedover midtgangene, fram og tilbake. Og der lå det en båre med en liten, farget jente i, liten negerjente, og moren hennes—hennes satt ved siden av henne. Og broren min var i ferd med å danne bønnekøen.

118 Og jeg kikket, og visste ikke hva som foregikk. Og jeg så en lege med skilpaddeskallbriller, som opererte på en liten negerjente, for en halslidelse, og hun ble lammet. Og jeg kikket meg rundt, jeg tenkte: "Hvor er barnet hen?" Jeg kunne ikke se henne.

119 Etter en stund, langt der nede, uten håp, nydelig, liten jente på rundt syv eller åtte år, ville være lam resten av sitt liv. Og der

nede var moren hennes på sine knær og ba. Da sa jeg: "Denne legen opererte på den lille datteren din", og forklarte.

Hun sa: "Det stemmer, sir."

120 Så prøvde hun å få barnet til plattformen. De sa til henne at hun ikke skulle gjøre det. De prøvde å roe henne ned. Omtrent da de hadde fått roet henne ned, tenkte jeg: "Vel, vi får en anledning til å be for henne." I løpet av noen få minutter . . . Kanskje noen her var der den kvelden.

121 Og jeg kikket ut over forsamlingen, jeg så den lille jenta gå nedover, så ut som nedover en—en liten, smal vei, med en dukke i armene sine, og vugget dukken. Uansett hvor mye legen hadde sagt at hun ville være lam resten av sitt liv; Gud, rik på barmhjertighet, sendte ned Den Hellige Ånd, ved en visjon, og den lille jenta kom seg opp derfra, og hun og moren hennes tok hverandres hender og gikk nedover midtgangen og priste Gud.

122 Langt bak der satt en gammel mann, Kongressmedlem Upshaw, mange av dere kjenner vitnesbyrdet hans. Han hadde vært en god mann, prøvd hele sitt liv, sekstiseks år invalid i en rullestol, måtte ha hjelp i seng; krykker under armene sine, som han gikk med, kunne aldri gå normalt mer. Og der satt han og kikket på det. Og med ett, kikket jeg ut og så en visjon. Her kom han, gående nedover rett over forsamlingen, med bøyd hode, og kunne gå så godt som noen andre. Jeg visste ikke hvem mannen var.

123 Jeg sa: "Det er en stor mann som sitter bak der. Han falt ned fra en vogn da han var en liten gutt, oppå rammen av en høyvogn og skadet ryggen. De boret hull i gulvet for å motvirke vibrasjonen når folk gikk, for å beskytte ryggen hans." Jeg sa: "Han blir en stor mann, og han blir stadig større. Han sitter i en stor sirkel i Det hvite hus."

124 Og så kom denne mannen og sa til meg, sa: "Det er Kongressmedlem Upshaw. Har du hørt om ham noen gang?"

Jeg sa: "Aldri hørt om ham."

125 Og så tok han en liten mikrofon med skjøteledning bak der og de snakket, fram og tilbake.

126 Så begynte jeg å se meg rundt, og jeg så den gamle Kongressmannen komme gående mot meg i en visjon, akkurat så fullkommen og normal han kunne bli. Gud, rik på barmhjertighet, førte ham ut av rullestolen, og han gikk uten krykker helt til dagen han døde. Gud rik på barmhjertighet! Da legene hadde kommet til kort, da vitenskapen hadde kommet til kort, da alt annet hadde kommet til kort, var Gud rik på barmhjertighet mot Kongressmedlem Upshaw.

127 Jeg tenker på meg selv. Som en liten gutt, husker jeg at . . . I dag kaller folk meg, "en kvinnehater". Grunnen til det, var at jeg hadde sett så mye umoral blant kvinner da jeg var et barn.

Jeg hatet dem. Og jeg gjør ikke det nå, for jeg vet det finnes noen gode. Men jeg husker at det var så ille, så umoralsk. Og jeg tenkte: "Du store, jeg—jeg vil aldri være der det er folk. Jeg har ingen utdannelse, så jeg vil ikke få noen."

128 Og jeg satt der som liten gutt, og hadde ikke engang skjorte på meg, hadde jakken min bundet opp som *dette*, med en sikkerhetsnål, og det var virkelig varmt. Og læreren sa: "William, er du ikke varm med den jakken på deg?"

129 Jeg sa: "Nei, frue, jeg fryser litt." Og hun fikk meg til å gå bort til ovnen og la mer ved i ovnen, og jeg holdt nesten på å brenne opp. Og jeg—jeg hadde ingen skjorte hele det skoleåret.

130 Og jeg tenkte: "Hvis jeg kunne få nok penger en dag, så jeg kunne skaffet meg en liten, skaffet meg en tretti-tretti rifle", så ville jeg dratt og bosatt meg her ute i vesten og jaktet resten av livet. Jeg ville ikke ha noe med folk å gjøre. Bare holdt meg borte, for de likte meg ikke, og—og jeg ville bare holde meg unna dem.

131 Og hver gang jeg dro til byen for å snakke med noen, traff jeg noen karer på gaten jeg kjente. Jeg sa: "Hallo der, John, Jim! Hvordan går det?"

"Åh, hei."

132 Ser dere, de ville ikke snakke med meg, ville ikke ha noe med meg å gjøre, på grunn av faren min og dem som lagde whisky. Og jeg—jeg gjorde ikke det. Det var ikke noe jeg hadde gjort. Og jeg ville ha vært den typen.

133 Men nå sa jeg til min kone, for ikke lenge siden: "Veggen min er dekket med de beste geværene som kan kjøpes." Åh, og jeg tenker på de gamle, skitne klærne. I kveld har jeg to eller tre gode dresser. Og ingen venner? Jeg må gjemme meg ute i villmarken for å komme meg vekk fra folk. Hva er det, er det på grunn av personligheten min, er det på grunn av utdannelsen min? Nei. Gud, rik på barmhjertighet, så meg i den tilstanden, og Han frelste meg.

134 Jeg husker jeg ble ledet i armene, som en blind mann. Jeg kunne ikke se. Alt foran meg var utydelig; jeg kom til å være blind resten av mitt liv. Men Gud, rik på barmhjertighet, restaurerte synet mitt igjen. Jeg er femtifem år gammel og har fremdeles godt syn. Gud, rik på barmhjertighet, er det eneste jeg kan si.

135 En gang hadde menigheten ikke noen tilveiebrakt vei for helbredelse. De hadde en, men de avviste den. Men Gud, rik på barmhjertighet, har sendt dem en Guddommelig helbredelsesgave. Det er Den Hellige Ånd iblant oss, som stadfester Ordet med medfølgende tegn. Gud er rik på barmhjertighet!

136 Jeg har to eller tre sider til her med notater, men jeg kommer ikke til å prøve å ta dem med, for jeg er—jeg er klar over at det

nesten er på tide å begynne bønnekøen. Men Gud er rik i Sin barmhjertighet!

137 Mange av dere her i kveld, legene har gitt dere opp. Det er mennesker som sitter i rullestoler, de kommer nok aldri opp derfra. De er der for alltid. Noen av dem er lamme på ulike måter, de (ville aldri) kunne ikke komme ut, det er ingen mulighet for dem å komme ut. Men Gud, rik i Sin barmhjertighet, har tilveiebrakt en forsoning. Ikke avvis den. Ta imot den. Det er menn der ute med hjerteproblemer, det er mennesker med kreft, som legene ikke kan gjøre noe med. Dere er håpløse, hjelpeløse i denne verden.

138 Men Gud, rik i Sin barmhjertighet, har sendt ned Den Hellige Ånd, og er her akkurat nå for å stadfeste Ordet, for å bevise at Han er den samme i går, i dag og for evig. Fordi vi fortjener det? Fordi Gud er rik i Sin barmhjertighet! Amen. Så det er den Ene, det er Personen, Det er Herren Jesus. Han er ikke død, men Han har stått opp fra de døde, og Han lever for evig.

139 Han er den samme i går, i dag og for evig, fremdeles like så rik i Sin barmhjertighet som Han var mot kvinnen som hadde blødninger. Og hun banet seg vei gjennom folkemengden. Det var ikke noe håp for henne, legene hadde gjort alt de kunne gjøre. Hun hadde blødninger. Hun var døende. Og hun berørte Mesterens kledning. Gud, rik på barmhjertighet, snudde Seg rundt og fortalte henne om hennes tilstand. Og hun ble helbredet for denne blødningen.

140 En liten, skitten prostituert gikk opp til en brønn en dag, for å hente litt vann. Intet håp. Hun hadde blitt utestengt fra jomfruene, fra menneskene omkring, livet hennes var ikke bra. Og hun tenkte: "Hva er vitsen med å prøve? Jeg er utestengt, det er ikke noe igjen for meg." Men hun kikket, og sto borte på siden, eller satt ved siden av brønnen, der satt det en Mann Som fortalte henne alle tingene hun noensinne hadde gjort, Gud rik i Sin barmhjertighet.

141 Den samme Gud, i kveld, er akkurat like rik i Sin barmhjertighet, og akkurat den samme som Han var på den tiden. Gud rik. [Tomt område på lydbåndet—Red.]

142 Jeg tror vi har to hundre bønnekort her ute, eller det vi har kalt ut av to hundre. Vi skal rope dem opp og la folket stille seg i kø. Vi skal be for dem.

143 Men før vi gjør det, hvis det er noen nykommere her, for å komme bort fra all overtro. Dette er ikke en overtro. Det er manifestasjonen av et løfte fra Gud. Det kommer an på hva du ser på. Ingen dyd i noe menneske. Det er ingen kraft i noe menneske. Men vi som troende har myndighet; ikke kraft, men myndighet.

144 Noen spurte meg for ikke lenge siden, sa: "Broder Branham, tror du at du har kraft til å gjøre dette?"

145 Jeg sa: "Jeg har ingen kraft i det hele tatt, men jeg har myndighet." Enhver troende har det. Hvis du avviser det, vil du forbli der du er. Men hvis du vil ta imot det, vil det føre til uendelig overflod, fordi Gud er rik i Sin barmhjertighet.

146 Ta en liten politimann som står her ute på gaten, klærne henger og slenger på ham, han er så radmager. Lua er dratt ned over ørene. Og han går ut der hvor bilene kommer nedover gaten, i femti miles i timen, med motorer med tre hundre hestekrefter. Han har ikke kraft til å stoppe en sykkel. Det er riktig. Men bare la ham blåse i fløyten og holde opp hånden, og se bremsene som skriker. Han har ikke kraft, men han har myndighet. Hele byen er bak ham.

147 Og når en mann eller en kvinne, jeg bryr meg ikke om hvilken tilstand du er i, du har Guds myndighet, ved et løfte, fordi Han er rik og lovet å gjøre langt mer enn det vi kan fatte. "Hvis du sier til dette fjell: 'flytt deg', og ikke tviler i ditt hjerte, men tror at det du har sagt vil skje, skal du få det du har sagt." Du har ingen kraft, men du har myndighet.

148 Husker dere da Han sa til meg der tilbake, sa: "Du vil være i stand til å avsløre hjertets hemmeligheter." For Han . . . Husker dere det, mange av dere fra Phoenix? Han lovet det. Det Han lover, gjør Han.

149 Nå er det noen av dere her som ikke har bønnekort, og uten tvil. Hvor mange er syke og har ikke bønnekort, rekk opp hendene deres? Ja visst. Ja vel. Hvis du vil vite det, ikke myndighet . . . ikke kraft, men myndighet fra Ordet, "De tingene Jeg gjør, skal dere gjøre også."

150 Jesus lovet, i Lukas 17,30, at rett før Hans Komme, ville det bli som på Moses' tid . . . eller Noah, "Da de spiste og drakk og giftet seg; og visste det ikke før Noah gikk inn i arken." Han sa det ville bli en tid som denne. Videre sa Han også: "Som det var på Lots tid", og sa, "dette vil skje på den tid da Menneskesønnen vil bli åpenbart, når Menneskesønnen blir åpenbart i den siste tid."

151 Nå, se hva Han, hvordan Menneskesønnen åpenbarte Seg Selv i denne Engelens skikkelse, som var Menneskesønnen. Absolutt. Abraham kalte Ham, "Elohim". Han var Menneskesønnen, åpenbarte Seg rett før hedningeverden ble brent. Hvordan gjorde Han det? For den troende. Til den såkalte troende, sendte Han to predikanter ned for å forkynne for dem. Men for den ekte troende, stod Han med ryggen Sin vendt mot teltet, og Han sa: "Abraham." Han var Abram dagen . . . noen få dager før det. Men nå er han Abraham. "Hvor er din kone, Sarah?"

152 Sa: "Hun er i teltet bak Deg."

153 Sa: "Jeg vil holde Mitt løfte til deg. Jeg kommer til å besøke deg."

154 Åh, Abraham var hundre år gammel, og Sarah var nitti; men Gud, rik på barmhjertighet, holdt Sitt løfte. Det brakte fram babyen, for Gud er nådig, og Han er full av barmhjertighet. Han er rik på barmhjertighet. Han holder Sitt løfte.

155 Merk dere, med ryggen Sin vendt mot teltet, Sarah lo og sa: "Hvordan kan disse tingene skje? Jeg er gammel. Hvordan kan jeg kjenne lyst med min mann, som en ung, gift kvinne? Ja, han er hundre år gammel. Vår familierelasjon er over for mange, mange år siden. Hvordan kunne dette skje?" Og hun lo av det.

156 Og Engelen med . . . Menneskesønnen med ryggen Sin vendt mot—mot teltet, sa: "Hvorfor lo Sarah og sa: 'Hvordan kan disse tingene skje?'"

157 Hva var det? Jesus sa, i Lukas 17,30 at: "I de dager som det var i Lots dager", samme situasjon, før hedningeverden brant opp, sa Han at: "Menneskesønnen vil åpenbare Seg på den tiden." Han ga løftet, som Malakias 4 lovet oss det ville si. Et Budskap ville komme fram, som ville gjenopprette folket tilbake til det originale Pinsebudskapet, og med de samme velsignelsene som de hadde på dagen . . . Hva er det? Det er en ørn med to vinger, både Nye og Gamle Testamentet, som slår Guds løfter sammen, for å oppfylle det Bibelens løfter sa det ville gjøre. Amen.

158 Gud, rik på barmhjertighet, ville ikke la Sitt folk gå ut i dette denominelle, "rik på materielle goder og verdens ting", Laodikea Menighetstid, men Han ville lage en redningsvei. Tro det, folkens. Gud velsigne dere. Amen. Gud, rik på barmhjertighet! Guds nåde, det er det eneste jeg ønsker. Ikke Hans rettferdighet, ikke Hans lov; men Hans barmhjertighet er det jeg ber om. Gud, vær meg nådig. Vi har alle den følelsen.

159 Jeg kikket rundt. Det er en ung kvinne som sitter her ute på enden av raden. Har du et bønnekort der ute, dame? Ikke det. La meg vise deg at Gud er rik på barmhjertighet. Du har vært veldig nervøs i det siste, har du ikke? Virkelig ille, og øynene dine har blitt verre. Stemmer ikke det? Det er riktig. Nå kommer de til å forandre seg. Gud, rik i Sin barmhjertighet, ved å spørre deg om du vil tro dette. Nå, du har ikke bønnekort, du har ingenting; men du trenger ikke det. Ser du, det er nåde som er skjenket deg.

160 Der sitter en bitte liten kar, sitter rett der foran, med en slags . . . sitter rett her ute. Han lider av en svulst i kroppen sin. Den har helt nylig dukket opp der, helt nylig. Stemmer ikke det, sir? Det er riktig. Du vet ikke hva det er. Det skremmer deg. Det er riktig. Det kom etter en skade, ikke sant? Har du et bønnekort? Du har ikke bønnekort. Du trenger ikke det. Gud er rik i Sin barmhjertighet!

161 Åh, broder, søster, tro på Gud! Ikke tvil på Ham. Tro på Ham! Det er riktig.

162 Her sitter det en mann, grå dress, med briller. Se hit, sir. Tror du? Gud er rik i Sin barmhjertighet. Du sitter der med et brokk. Tror du at Gud kan helbrede det brokket og gjøre deg frisk? Sitter rett her på enden av raden og ser på meg. Hvis du tror at Gud kan helbrede det brokket, vil Gud gjøre det for deg, hvis du vil ta imot det. Tror du det? Vil du ta imot det? Ja vel. Du kan få det hvis du bare vil ta imot det, vis nåde. Ja, sir.

163 Her er en dame som sitter her ute, hun lider av dårlig sirkulasjon i kroppen. Men hvis hun vil tro, vil Gud helbrede henne, hvis hun tror det. Jeg tror hun vil gå glipp av det, så sikkert som noe. Vis nåde, er min bønn. Jeg kunne svakt se kvinnens . . . Fru Riley, tror du at Gud kan helbrede den dårlige sirkulasjonen? Hvis du vil, ta imot det! Amen. Bare tro. Gud er god, er Han ikke, Stella? Ja. Det er riktig. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv. Men, Gud, i Sin barmhjertighet!

164 Her sitter en annen kvinne, sitter helt bak der, helt bakerst, og ser rett på meg. Hun også, hun har dårlig sirkulasjon også. Hun tenkte på det akkurat da. Jeg har aldri sett kvinnen i mitt liv. Siden denne andre kvinnen hadde det samme, se på meg. Tror du at jeg er Guds profet, eller Hans tjener? Du har også hjerteproblemer. Hvis det er riktig, rekk opp din hånd. Du har det ikke nå. Gud, rik i Sin barmhjertighet, viser at Han er levende her i bygningen i kveld. Gud, rik på barmhjertighet! Amen.

165 Kunne det være, hvor mange syndere og frafalne vil stå på sine føtter og si: "Gud, rik i Sin barmhjertighet, vær nådig mot meg"? Stå på dine føtter. Jeg vil be for deg, hvis du tror at Han vil . . . du trenger barmhjertighet nå. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg, deg. Frafallen, stå på dine føtter. Gud rik i Sin barmhjertighet! Er du—du . . .

166 Du har vel ikke blitt så følelsesløs, i denne tilstanden, at du ikke kan se at det er selve løftet for tiden. Du har vel ikke blitt så opptatt av denominasjonen din og andre ting, at du ikke kan se at dette er løftet for tiden, Gud rik på barmhjertighet.

167 Hvem enn du var, som reiste deg, jeg vil be om bare et øyeblikk. Jeg vil at du skal finne deg en god, full-Evangelisk menighet og—og bli—og bli døpt i kristen dåp, Gud gi deg Den Hellige Ånd.

168 Er det noen andre som vil reise seg og si: "Jeg, jeg ønsker å bli husket. Gud, i Din barmhjertighet, husk på meg. Jeg har ikke levd slik jeg burde. Kanskje . . ."? Gud velsigne deg, dame. Og Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Gud velsigne deg. Det er riktig. "Gud, rik i Sin barmhjertighet, se i nåde til meg." Gud velsigne deg, søster. Er det . . .

169 Hvor mange flere er det her inne som vil si: "Jeg vil reise meg. Jeg vil Gud skal vite at jeg trenger nåde. Jeg har ikke levd riktig. Jeg har levd på *denne* måten og *den* måten. Jeg har vært oppe og nede, men jeg trenger Hans nåde." Gud velsigne deg,

broder. Noen andre som vil si: "Gud rik i Sin barmhjertighet!" Gud velsigne deg, søster. Gud velsigne deg, søster. Det er riktig. Gud er rik i Sin barmhjertighet! Gud velsigne deg også. Gud velsigne deg bak der. Gud ser deg. Bare stå opp på dine føtter.

170 Sier: "Har det noe for seg, broder Branham?" Ja visst. Reis deg opp og se hvor mye annerledes det er.

171 Hvis du er virkelig oppriktig i ditt hjerte, er Gud rik på barmhjertighet. "Han vil ikke at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse." Gud er rik i Sin barmhjertighet! Å Gud, se i nåde til oss.

172 Nå, hvor mange her inne nå, har disse bønnekortene? Hva var de? A' er og B' er, var det ikke? A' er og B' er. Alle som har bønnekort A, still dere over på *denne* siden, og bønnekort B stiller seg opp bak dem.

173 Jeg lurer på om det noen forkynnere her som ønsker å være med å hjelpe meg. Hvis de er, ønsker å komme opp, vil jeg gjerne ha deres—deres assistanse her, for vi vil gjerne be, og be—be med dere.

174 Denne, Bibelen sier: "Disse tegn skal følge dem som tror." Ja, sir. "I Mitt Navn skal de kaste ut djevler, de skal tale i tunger." Har vi gjort det? Ved Guds nåde; ikke oss, men Gud rik på barmhjertighet, som holder Sitt Ord. Gud!

175 Nå, rullestolene, hvis dere vil sette dem rett foran her; vi vil be for dem rett her, trenger ikke kjøre dem opp gjennom den, hele midtgangen der. La, ja vel, la dem komme rett opp hit. Vi vil sannelig be for det, oss alle sammen. Gud, rik i Sin barmhjertighet!

176 Vil dere stille dere på høyre side nå, en liten stund? Kom broder Brown sammen med dere? [En broder sier: "Kommer i morgen."—Red.] Kommer i morgen. Jeg—jeg—jeg hadde håpet at han hadde vært her. Hvor, hvor er broder Outlaw, hvor er broder Fuller? Noen av dem som var her oppe sammen med meg da jeg begynte, la oss komme tilbake. Dere husker disse gammeldagse bønnekøene, da vi stod der til dere måtte holde meg på den ene siden, og noen på den andre, fordi jeg ble så svak?

177 Hvor mange har vært i de møtene langt tilbake i begynnelsen? Se der. Dere husker der tilbake, jeg fortalte dere at Herren Jesus sa til meg, at hvis jeg ville være oppriktig, så ville disse tingene skje. Er det riktig? Vi hadde aldri opplevd noe slikt på den tiden. Men det skjedde, fordi Gud er rik i Sin barmhjertighet og trofast mot Sitt løfte. Amen! Prøver å slutte, og jeg klarer ikke. Amen! Pris Gud! Halleluja! "Åh, jeg er så glad for at jeg er en av dem!" Amen. Åh, du!

Det finnes mennesker omtrent over alt,
Hvis hjerter står i brann
Med Ilden som falt på Pinsedagen,

Som renset og gjorde dem rene.
Å, den brenner nå i hjertet mitt,
Åh, ære til Hans Navn!
Jeg er så glad at jeg kan si jeg er en av dem.

178 Åh, meg, en elendig, ulykkelig, fattig, blind stakkar som jeg var; og nå ved Hans barmhjertighet, Hans rike barmhjertighet, har jeg Guds Rike i sikte. Amen. Hvor vakre er Hans Bud!

179 Stå der, min broder, med krykken din. Hvis du ikke kan komme opp, ja vel, bare bli her, vi vil komme ned og be for deg.

180 Og la nå A' ene og B' ene, av bønnekortene, stille seg i kø over på den andre siden der, og vi skal be for dem.

181 Forkynnerbrødre, dere er sannelig, hvis dere tror på å legge hendene på de syke, så kom rett hit og stå sammen med meg på denne plattformen. Vi skal be for de syke.

182 Nå til dere som står i den køen, hvis dere kan tro at Guds Nærvær er her, at Den Hellige Ånd er i vår midte nå, og gjør nøyaktig det Han sa Han ville gjøre. Hvis jeg hadde kraft til å helbrede deg, ville jeg sannelig gjøre det. Hvis jeg hadde noen måte å helbrede deg på, ville jeg sannelig gjøre det. Jeg har ikke det. Jeg . . . Gud har gitt meg en liten gave.

183 Jeg er ikke mye til predikant. Jeg har ikke nok utdannelse til å bli kvalifisert som en predikant, det som kalles en predikant i disse tider, når—når erfaringene må være en teologisk erfaring, og man må ha en bestemt doktorgrad, og så videre. Jeg kan ikke oppfylle kravene for det. Men Gud ser mitt hjerte og vet at jeg ønsker å gjøre noe for Ham, jeg ønsker å vise min takknemlighet.

184 En mann sa til meg her om dagen, sa: "Jeg synes du er en virkelig fin mann, herr Branham, men jeg tror du tar oppriktig feil. Du er helt ute av viljen. Vet du at du vil bli fordømt i enden?"

185 Og jeg sa: "Hør her, jeg ønsker å fortelle deg noe. La meg si at du—du har rett, bare sier det for diskusjonens skyld. Hvis jeg tar feil, noe jeg—jeg ikke tror jeg gjør; men hvis jeg tok feil, og jeg visste her og nå at jeg ville leve til jeg ble hundre år gammel, og Han kom til å fordømme meg ved veis ende, og si til meg: 'Du fortjener ikke å komme inn i Min Himmel, William Branham. Gå ut i det ytterste mørke.' Vet du hva? Jeg ville tjene Ham hver dag av mitt liv inntil jeg reiste, likevel. For jeg har fått så mye av Hans ufortjente velsignelser, så Han er mer enn livet for meg. Han er alt jeg . . . "

186 Alt hva jeg er, alt som jeg noensinne kunne håpe å bli, har jeg mottatt fra Hans nåde og barmhjertighet. Jeg var elendig, ulykkelig, fattig, blind; men ved nåde har Han helbredet meg, og jeg er sterk og sunn ved Guds nåde. Jeg har godt syn. Jeg har spist, drukket, har fått hva enn jeg har behov for. Han lovet aldri å oppfylle mine ønsker; mine behov.

187 Og hvis jeg blir avvist på den dagen, og jeg visste . . . kan jeg ikke se hvor jeg ville være. Men hvis jeg visste at jeg tok feil, og Gud har bestemt at jeg skulle ta feil, så ville jeg fortsette å gjøre feil, fordi jeg ønsker å gjøre Hans vilje. Det er, jeg elsker Ham så mye at jeg ønsker at Hans vilje skal skje. Nå, det er en stor uttalelse, men jeg håper dere forstår den på den måten, ånden jeg sa det i. Ser dere, jeg ønsker å gjøre Hans vilje. Noen ganger ber jeg Ham om noe, og Han rister på hodet "nei", da kan jeg glede meg like mye over det, som om Han hadde sagt "ja". Fordi, vi bør alltid be: "Din vilje skje." Hans nei er like så . . . hvis det er Hans vilje, er det like . . . Det er mye mye bedre enn Hans ja, hvis det er Hans vilje å gjøre det. Det er da du virkelig elsker Ham. Amen.

188 Når jeg begynner å snakke om Ham, så kan jeg ganske enkelt ikke stoppe. Åh, Han er så virkelig, så virkelig for meg! Venner, Han er—Han er alt jeg er, alt jeg noensinne kunne bli, alt jeg noensinne forventer å bli, er bygd på Kristus Jesus, Hans Ord.

189 Jeg er takknemlig i kveld for Den Hellige Ånds vitnesbyrd, for Budskapet. Jeg vet det kan, at noen kan være uenig med Det, men som jeg har fortalt dere, er jeg forpliktet til et Budskap. Et tegn gikk ut, og Gud sender ikke et tegn bare for å vise at Han er Gud. Et Budskap, en Røst følger alltid tegnet. Alle vet det.

190 Jesus kom med tegn og under. Han var en stor Mann da Han gjorde tegn og under, men da Han begynte å sitte ned og begynte å bringe ut Budskapet: "Jeg og Min Far er Ett", åh, du store, så ble det feil for dem. Skjønner? Men Røsten måtte følge tegnet.

191 Det ble gitt Moses to tegn, og hvert tegn hadde en røst. Det er riktig. Jeg forkynte over det her for en stund siden, et sted, om, *Tegnets Røst*. Det må være en—en Røst til tegnet. Det er en forandring. Det er alltid på den måten. Hvis det ikke er det, så kom det ikke fra Gud.

192 Hvis en mann kommer fram med en uvanlig, underlig tjeneste, som man ser i Bibelen er Sannheten, og den mannen forblir rett i den samme, gamle, denominelle doktrinen, glem det. Ingenting i det! Gud gjør ikke noe slikt. Det, det er råtten manna som har termitter i seg, eller mygglarver, eller hva enn du vil kalle det, fra førti, femti år tilbake, og prøver fremdeles å spise den gamle mannaen som falt tilbake for mange år siden. Og for Israels barn, på sin reise, falt ny manna hver kveld. Det stemmer, man kunne ikke beholde det.

193 Vi lever ikke over i en eller annen tidsalder som er gått forbi. Vi spiser ny Manna, frisk Manna fra Himmelen, på vår reise mens vi går videre.

La oss bøye våre hoder.

194 Herre Gud, Du er så virkelig, Ditt Nærvær. Jeg tenker på nåden, Herre. Vi—vi har bare sett Deg gjøre så mange ting! Vi har hørt Deg tale i tunger, sett Deg tyde det, gjennom Ditt folk.

Å Gud, å se Deg helbrede de syke, åpne opp de blindes øyne, få de lamme til å gå, de døve til å høre, de stumme til å snakke, hvilken stor og mektig Gud Du er!

195 Og så å se at Du lovet dette i de siste dager. Selv om vi har mange kjødelige etterligninger, så viser det bare at det finnes en virkelig Gud et sted, som virkelig er sann. Og jeg ber, Himmelske Far, i kveld, at vi vil bli så bevisste på Gud at vi ser at Du er her.

196 Og disse menneskene i køen, når de går gjennom denne køen, Herre . . . for vi gjør dette fordi, at vi ga dem et løfte. Og Du sa: "Disse tegn skal følge dem som tror."

197 Her er forkynnerbrødre som står her, menn som Du har valgt, før verdens grunnleggelse, til å være det de er i kveld. Du visste, før det var en verden, at vi ville stå her i kveld, fordi Du er uendelig.

198 Så vi ber, Himmelske Far, i kveld, at når disse syke menneskene, vanføre, blinde, lamme, fulle av kreft, hva enn det kan være, som går gjennom denne køen, må de innse at nettopp den Gud som kjenner hjertets hemmelighet, vil helbrede dem, hvis de bare vil ta imot det, bare se og forstå.

199 Den som kikket på messingslangen bare som en prest . . . stykke messing, han ville aldri bli helbredet, fordi han hadde ingen forståelse av hva det var.

200 Og i dag, Herre, er det samme. Hvis de ser på en gave, og tenker at den kanskje kan hjelpe dem, så har de ikke forståelse. Det er bare en stadfestelse på at Guds Nærvær er her for å helbrede. Gi det, Far. Må det skje i Jesu Navn. Amen.

201 Jeg vil gjerne at den lille pianisten, om hun vil, mann eller kvinne, hvem enn det er, går bort dit og spiller denne sangen: "Den store Lege nå er nær, den medlidende Jesus", om hun vil, hvor enn pianisten er. Nå er det . . .

202 Jeg husker ett av mine første helbredelsesmøter, Fort Wayne, Indiana. En ung Amish-jente satt og spilte på pianoet: "Den store Lege nå er nær, den medlidende Jesus." Et lite barn ble ført til meg på plattformen, det var vanført. Og mens jeg ba for barnet, hoppet det ut av armene mine og løp nedover plattformen. Moren besvimte. Bestemoren dro opp lommetørkleet sitt, begynte å gråte.

203 Og denne unge Amish-jenta nå, som ikke visste noe om pinsevenner, fordi hun tilhørte Amish-menigheten; men hun spilte. Hennes lange hår falt nedover; hun reiste seg i Ånden og begynte å synge i ukjente tunger, og det . . . og i harmoni med den sangen. Og pianotangentene beveget seg opp og ned, og spilte: "Den store Lege nå er nær, den medlidende Jesus." Amen! Han er den samme i går, i dag og for evig.

204 Nå, la oss be nå mens . . . La alle der ute be nå. Dere som kommer gjennom køen, når vi legger hendene på dere, husk,

Jesus sa: "Hvis du vil tro det, vil du bli frisk." Tror du det? Nå, la oss alle synge nå.

Den store Lege nå er nær,
Den medfølende Jesus,
Han taler . . .

La oss bare lukke øynene våre nå mens vi synger.

. . . hjerter til glede,
Åh, hør Jesu røst.

Skjønneste tone i serafers sang,
Skjønneste navn på jordisk tunge,
Skjønneste . . . (Gud Far, beveg deg over folket nå) . . . sunget,
O Jesus, velsignede Jesus.

Den store . . .

205 Nå mens dere går gjennom nå, Han er her. Ta mitt ord, eller tro det selv, Han er her. Alle sammen i bønn der ute for folket nå. [Broder Branham og forkynnere ber for de syke mens broder Borders leder forsamlingen i sang. Tomt område på lydbåndet—Red.]

Å Herre, jeg tror; Å Herre, jeg tror;
Alle ting er mulig, Å Herre, jeg tror.

206 Alle som tror, rekk opp hånden som *dette*, si: "Jeg tror." [Forsamlingen sier: "Jeg tror."—Red.]

207 Her sitter det en mann. Grunnen til at jeg snakket så lenge; han er døende av kreft. Han lener seg på denne krykken. Det er ingen sjanse i verden for at mannen kan leve, uten Gud. Han har kreft som har spredd seg i hele tarmsystemet, og han kommer til å dø hvis det ikke er for Guds barmhjertighet. Og jeg skulle ønske jeg bare kunne . . . [Tomt område på lydbåndet—Red.] . . . ord til oppmuntring til denne mannen.

208 Du, du vet at legene ikke kan gjøre noe for deg nå. Du er forbi det, ser du. Og du er . . . Du har bare én sjanse, og det er i Kristus, ser du. Og, broder, du . . . Jeg vil dø en dag også. Du vil måtte gå bort, hvis Jesus drøyer. Jeg vil måtte møte deg over der, stå der ved Domskranken. Og denne kvelden . . .

209 Du vet, som på tv, tv har fanget det inn, selv hver gang vi beveger fingeren vår eller noe, er det registrert. Hvert ord vi sier, er registrert. Nå, ser dere, tv har bevist det. Nå, tv produserer ikke et bilde, det bare kanaliserer bølgen inn i fjernsynet. Ser dere, det lager det ikke. Det var tv da Adam gikk på jorden, det var tv da—da Moses gikk gjennom Rødehavet, det var tv da Elias var på Karmelfjellet, ser dere, men de bare oppdaget det nå nettopp. Skjønner? Og nå overalt hvor jeg . . .

210 Enhver handling vi gjør og enhver lyd, er spilt inn på en plate som vil møte oss ved Dommen. Enhver handling vi gjør må møte

oss der. Jeg må stå til ansvar for ordene jeg sier til dere, som en forkynner. Jeg må gjøre det, fordi Gud vil holde meg ansvarlig for det.

211 Nå, hvis jeg kunne, ville jeg gjort deg frisk; for du har bare litt tid igjen, om ikke Gud griper inn. Nå, jeg har kommet ned og bedt for deg, alt jeg vet å gjøre. Broder, alt i verden jeg kunne gjøre for en mann som sitter der i den tilstanden, det ville jeg gjort.

212 Og la meg spørre deg, ser du. Du—du—du er allerede helbredet, fordi Jesus sa du var det. Ser dere: "Ved Hans sår ble vi helbredet." Nå, hvis du kunne, fra dypet av ditt hjerte, ta imot det, vil du ikke dø nå, men du vil leve.

213 Nå, ser dere, nå vet vi at tv kommer gjennom dette rommet. Vi vet det. Vi ser det ikke. Vi kan ikke se det, øynene våre er ikke lagd, sansene våre kan ikke oppfatte det. Det trengs et fremstilt rør, eller hva det er, krystall, for å fange det inn.

214 På samme måte er Gud til stede. Vi ser Ham ikke, men vi vet at Han er her. Jesus Kristus er den samme. Se, Han viste Seg nettopp, hvordan Han gjør Seg Selv. Nå, når det gjelder helbredelse, hvis Han stod akkurat her nå, kunne Han ikke gjøre noe mer for deg, ser du, ikke en ting til. Hvis Guds Sønn stod akkurat her, som Han gjør, Han er her, men Han kunne ikke gjøre noe mer for deg, fordi Han har allerede gitt Seg til kjenne her. Skjønner? Og Han er her akkurat nå, akkurat den samme, for å helbrede deg og gjøre deg frisk.

215 Og den unge damen der sa til meg, sa: "Du ba velsignelsen, og profeterte eller noe", over henne, at hun ville få en baby, hun som satt i den rullestolen. Og hun gjorde det, hun fikk babyen sin.

216 Og nå sitter den unge damen her. Nå, hun hadde en strumaoperasjon, og den lammet henne. Vel, vi bare ser så mye av de tingene skjer. Nå, unge søster, jeg vet du er en sann kristen. Hvorfor Gud har latt deg sitte der, vet jeg ikke. Jeg tror kanskje det er fordi du har . . . Tro, du—du prøver å ha tro til å komme ut av den, ser du; men hør nå her, la oss ikke prøve å ha det, la oss bare ha det nå, ser du, vi bare—vi bare kommer til å være der. Det er alt, det kommer til å begynne akkurat nå, og vi kommer til å bli friske. Og dere der ute i rullestolene, hva, eller—eller hva enn du er, husk bare at Kristus er til stede.

217 Nå sier du: "Er det noen, ser du bildet mitt komme igjennom." Åh, ja.

218 Til og med Jesu Kristi Ord, som Han talte da Han var her på jorden, passerer rett gjennom dette rommet. Det dør aldri. Hvor mange vet at det er en vitenskapelig sannhet? Vel, hva er det? Så griper Ånden tak i det Ordet som er blitt skrevet, og manifesterer Det. Åh, glory!

219 Han er her. Han er akkurat her nå, Herren. Vi bare . . . Vi har sett så mye, Han har gjort så mye, at vi nesten, dere vet, nesten snubler over det. Hvis vi kunne innse, ikke bare noe mytisk noe, et eller annet teologisk begrep; men beviset som Han lovet, at Han ville vise Seg i denne tid, her åpenbarer Han det rett foran oss her akkurat nå. Hvor underfullt! Er det ikke underfullt?

220 Nå må dere tro. Vil dere tro det? Tro at du ikke kommer til å dø. Du kommer til å leve, og du kommer til å gi Gud ære. Du kommer til å gi Gud ære. Har du noensinne blitt døpt? Du er en kristen, er du? Og du er en kristen. Vel, du ønsker å leve til Guds ære. Så gå og lev, min broder. I Jesu Kristi Navn, lev!

221 Og søster, du ønsker å gå til Guds ære, og ta hånd om babyen din; så gå, søster, i Jesu Kristi Navn!

222 Dere, alle sammen, gjør det samme, I Jesu Kristi Navn! Ikke glem dette Westward Ho Motel her i kveld, Guds Nærvær har gitt seg til kjenne her. Han gjør ikke forskjell på folk. Han vil bare at du skal tro. Tror dere på Ham nå? Amen. Gud velsigne dere.

223 La oss bøye våre hoder nå. Jeg vet ikke hvem de har valgt, til— til å avslutte. Broder Mushegian her, kom rett hit, broder. Han skal avslutte i bønn. Gud velsigne dere.

65-0119 Den Gud som er rik på barmhjertighet
Westward Ho Hotel
Phoenix, Arizona USA

NORWEGIAN

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Informasjon om opphavsrett

Alle rettigheter forbeholdes. Denne boken kan skrives ut på en privat skriver for personlig bruk eller deles ut gratis, som et verktøy for å spre Evangeliet om Jesus Kristus. Denne boken kan ikke bli solgt, reprodusert i stor skala, publisert på en nettside, lagret i et mottakersystem, oversatt til andre språk eller bli brukt for å samle inn penger uten uttrykkelig, skriftlig tillatelse fra Voice Of God Recordings®.

For mer informasjon eller vedrørende annet tilgjengelig materiale, vennligst kontakt:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org